

Allò que més destaca de la personalitat d'en Jordi Costa és la seva vitalitat, una vitalitat que el porta a no aturar-se i a interessar-se per ampliar continuament els seus coneixements, cosa que fa, paradoxalment, des de la seva posició d'alumne, de professor i d'advocat.

Els seus inicis laborals són força moguts i una mica allunyats de l'advocacia: **"Mentre feia la carrera, a partir de tercer, vaig estar tres mesos de passant però ho vaig deixar per entrar a una empresa on no feia d'advocat sinó de tècnic en assegurances de transport. També vaig treballar de comercial i en acabar els estudis vaig compaginar la feina de comercial amb els meus inicis com a advocat. Passats uns dos anys em vaig concentrar en l'advocacia."**

La formació, però, ha estat bàsica per a en Jordi i fora de la facultat li ha continuat dedicant temps i esforços: **"He invertit molt en formació. Vaig fer un curs de dret laboral on vaig aprendre a preparar nòmines i assegurances socials; un curs intensiu de comptabilitat; un curs sobre impostos que vaig ampliar amb un màster de dret fiscal, i un curs de direcció de recursos humans que em permet fer selecció de personal i assessorament en aquest àmbit."**

Part d'aquests coneixements els ha traspasat després als seus alumnes: **"Durant sis anys he impartit classes de dret fiscal i, en aquests moments, de relacions laborals a EADA",** on va entrar com a alumne i ha continuat com a docent. **"Fer de professor serveix per aprendre molt perquè t'has de preparar les classes i les possibles preguntes que et puguin fer els alumnes, i en l'àmbit de les relacions laborals has d'estar al corrent de la jurisprudència i la casuística."**

Paral·lelament, i des de fa sis anys, fa guàrdies com a advocat d'ofici: **"És un bon aprenentatge sobretot per a temes penals perquè vas molt a les comissaries i aprens a moure-t'hi."** Al mateix temps **"t'adones de les desigualtats que hi ha a la societat. Conec gent que ho té tot i gent de classe mitjana; al torn d'ofici he trobat aquells que no tenen res. Aquests contrastos fan que semblin habitants de països diferents."** I es lamenta: **"No he cobrat mai res fora del que reglamentàriament pertoca ni ho vull, però sí que m'agrada l'agraïment, especialment en aquelles èpoques en què tens la moral baixa."** Ens assegura que **"la gent s'ho pren seriosament però si algú se sent mal atès pot queixar-se al Col·legi. De tota manera, crec que no hi ha gaires denúncies."**

Actualment divideix el seu temps entre les aules, el torn d'ofici i el despatx, on treballa amb altres membres de la seva família: **"El despatx es dedica a la comptabilitat i aquesta activitat requereix un departament per a temes legals, fiscals i laborals, dels quals jo, que sóc l'únic advocat del grup, m'ocupo."** Per desenvolupar aquesta tasca, **"compagino els temes més propis de l'advocacia amb l'assessoria fiscal, laboral i mercantil, o sigui, d'empresa. En el dia a dia toco assumptes com altes i baixes, contractes, quitances, nòmines, acomiadaments... i atenc molts clients que em telefonen."** Només cal dir que el despatx **"té unes 40 empreses**

com a clients. La gent truca quan té un problema puntual o quan ha de prendre una decisió. També hi ha qui et demana consell i després es resol ell mateix el problema."

Els estudis d'ampliació de la carrera, primer, i la feina al despatx, després, estan molt lligats al món de l'economia i l'empresa: **"Podria haver estat economista, perquè el tema empresarial m'agrada, però prefereixo l'opció del dret ja que em permet compaginar números i lleis. El món de l'empresa sembla avorrit però no ho és perquè és molt dinàmic."** I dintre del dret, **"en un primer moment m'atreia més el dret fiscal i la possibilitat d'optimitzar les opcions que ofereix la llei per no haver de pagar tants impostos, però això només surt a compte a les grans empreses perquè a les petites i mitjanes els resultaria més alt el muntatge que l'estalvi. Ara, en canvi, prefereixo el dret laboral i els recursos humans."**

La seva formació i experiència el fan concloure que **"pràcticament tot a la vida és saviesa popular, i en els temes de gestió d'empresa és fonamental. Això m'ho han dit molt en seminaris de recursos humans."**

En Jordi Costa sap que per a un advocat establir un clima de confiança amb el client és bàsic per a conservar-lo: **"La imatge i la simpatia són importants en un primer moment però han d'anar acompanyades de fets. Jo sóc dels qui creuen que, desgraciadament, hi ha advocats i bufets que allarguen els temes sense necessitat per poder presentar una minuta més alta. Es tracta, però, de despatxos de renom que tenen molts clients i, si en perden alguns, no passa res. Ara, un lletrat que comença no ho fa perquè de seguida el veuran. Aquests despatxos tan grans s'aprofiten del seu bon nom per captar clients i el que aquests no saben és que qui fa la feina és un llicenciat de fa poc."**

També és dels qui pensen que per a benefici del client **"és molt millor arribar a un acord que anar al jutjat sempre que la solució sigui satisfactòria per al teu representat. Li estalvies temps, diners i un alt percentatge de risc. Jo negocio molt i he arribat a acords que m'han deixat molt satisfet. Incitar el client a anar a judici i perdre'l provoca una mala imatge del col·lectiu d'advocats i perjudica el teu representat i per això ara el Col·legi promou cursos de mediació, que és un tema molt important. A mi em produeix més satisfacció arribar a un bon acord extrajudicial que a una sentència."**

A un nivell més personal en Jordi ens comenta que ha après del seu pare **"una forma de treballar i uns valors professionals i personals"** basats en l'honestedat, i ell, al seu torn, aconsellaria als joves **"que sempre facin el que creguin que han de fer, encara que s'equivoquin, perquè després es poden penedir de no haver-ho fet."**

Aquest advocat per a qui la seva feina consisteix a **"solucionar el problema de la persona que te'l porta"** després de la jornada laboral encara té temps per a practicar les seves aficions: escriure, el cinema i l'esport, en especial el bàsquet. **"Cal cuidar-se, que ens fem vells",** diu rialler.

“Podria haver estat economista, perquè el tema empresarial m’agrada, però prefereixo l’opció del dret ja que em permet compaginar números i lleis”

Jordi Costa - Barcelona (Barcelonès)